

en Forandring af dens Tal, fom jeg ikke kan anfæe tilfredsstillende for mig, til igjen forfæ at behandle den hele Sag. Jeg maa ogsaa fremhæve, at den ærede Ordfører selv idag har udtalt, at han alene ved fit Forflag appellerer til den almindelige Overbeviſning om den færgelige Stilling, hvori de Vedkommende befinde fig; men naar det er Tilfældet, synes det mig at være langt correctere at tage Sagen paa den af det diſſentierende Medlem foreflaaede Maade.

Sørensen: Det forekommer mig, at den høitærede Finantsminister faavelſom den ærede Minoritet i Udvalget have en særdeles Lyſt til at oprette et nyt Raadesſecretariat, thi det forekommer mig virkelig, at der her er et Grundlag til atter at begynde med et ſaadant, efterat man har gjort fig Umage for at faae det gamle Raadesſecretariat affkaffet. Skal man ſaaledes ved alle forekommende Trængſtilfælde, hvor man synes, at det vil blive for Lidet efter Penſionsloven, overlade det til en Raadesact af vedkommende Finantsminister og til en Raadesact af vedkommende Atteſtgivere, ſaa have vi begyndt et complet nyt Raadesſecretariat. Det undrer mig, at den høitærede Finantsminister kan have Lyſt til at lade fig ſaaledes opſlide af Tiggere, thi det er aabenbart at indbyde Tiggere at komme til ham, jo flere jo bedre, og at han kan have Lyſt til, at de Afgaaede ſkulle blive ſaadanne Tiggere i mere eller mindre Grad. Nu er jeg vel overbeviſt om, at den ærede Forſlagsſtiller vil være af dem, der ville opløſte et Strig mod Uretfærdigheden, hvis man mod den høiere Claſſe af Embedsmænd vilde anvende de ſamme Principer, ſom han her vil anvende mod den lavere (Rothe: Nei!) — Ikke det, ja ſaa viis os noget ſaadant Tilfælde, hvor det ikke vil ſkee; naar der f. Ex. var Tale om, at endeel høiere ſtaaende Embedsmænd ved en Reduction ſkulde afgaae med Mindre end deres Gage, uden at kunne vente ny Anſættelſe, hvilket Strig vilde han da ikke opløſte! Og her er der jo ogsaa Tale om Embedsmænd, ſom ere gaaede af ved en Reduction i Anledning af Soldvaſenets Hovedforandring. Vi maae vel lægge Mærke til, at der her ikke er Tale om almindelige Penſioner,

der paa Grund af Alderdom og Svagelighed kunne tilkjendes en Claſſe Embedsmænd, men her er Tale om en Hovedreduction, hvorved flere hundrede Sold-Embedsmænd afgik i de lavere Claſſer paa eengang. Dette er en Reduction, og ved en ſaadan er det conſequent efter den forrige Lovgivning og efter Sædvane at tilkjende de Afgaaende deres fulde Gage, det er tilforn ſkeet i de militaire Claſſer, og det ſkeer ogsaa ved Overclaſſer af alle Slags Embedsmænd, men ſaasnart man kommer til de lavere Claſſer, ſaa ſiger man, at de kunne leve af Mindre, og kunne de ikke det, ſaa kunne de tage deres Tilflugt til en Raadesact, ſaa kunne de tigge og komme med deres Tiggerbreve og Anbefalinger til Finantsministeren. Det er den Wei, man viſer dem. Var man iſſor gaaet ind paa dette lille forhøiede Tillæg, ſom der blev afflaaet, havde man iaar undgaaet alle diſſe Omſtændigheder, og vil man nu i Mar afflaae det Tillæg tilſikkret dem alle ved Lov, hvorom der her er Spørgſmaal, ſaa kunne vi paany faae de ſamme Andragender eller Tiggerbreve hvert Mar og Klager over, at Finantsministeren ikke har taget tilbørligt Henſyn til dem alle. Dette vil ligefrem blive Følgen, og jeg mener derfor, at alle de, der have Hjerte og Sind for, at de lavere Claſſer Embedsmænd bør nyde deres Ret, forholdsviis efter de høiere, ogsaa maae ſtemme for, at der ved Lov bliver de Afgaaende, hvorom her er Tale, tilſikkret hvad de ſkulle have i Tillæg, ſaaledes at en beſtemt Regel bliver fulgt, og for at de ikke ſkulle behøve at opſlide baade Døre og Gulve hos Anbefalere og opſlide den høitærede Finantsministers Virſomhed, ved at lade ham vrage blandt diſſe Anbefalinger og have Møie ved at ſætte fig ind i deres Træng, hvilket er ham umuligt uden tilſtræffelige Anbefalinger. Ville vi alſaa følge, hvad den høitærede Finantsminister ellers i andre Henſeender har gjort gjældende, og ville vi følge den lovmæſſige Wei, da er her, efter min Overbeviſning, ikke Andet at gjøre end at vedtage Udvalgets Fleertals Indſtilling og aldeles forkaſte Mindretallets.

L. Scholer: I den Tanke, at den ærede Ordførers Forflag, ſom ved dets Forelæggelſe ſyntes at have ſaa ſtor Sympathie for fig,